

Forslag

til

Lov om ændring i lov om vurdering af landets faste ejendomme.

Fremsat den 11. december 1957 af finansministeren.

§ 1.

I lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme ændres lovens titel til „Lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.“

§ 2.

Foran overskriften „A. Almindelige regler for vurderingen“ indføjes:

„Afsnit I.

Vurdering og vurderingsmyndigheder.“

§ 3.

I lovens § 4 indføjes som nyt stk. 2:

„Stk. 2. Bliver der ved omvurdering i henhold til stk. 1 af et areal, der hidtil har været vurderet som del af en ejendom, spørgsmål om ansættelse af værditab i henhold til § 60, skal den øvrige del af moderejendommen samtidig optages til omvurdering. Skal et sådant areal som følge af sammenlægning vurderes sammen med andet areal, jfr. § 8, stk. 1—3, må den sammenlagte ejendom optages til omvurdering.“

Paragraffens stk. 2 ændres til stk. 3 og der foretages følgende ændringer:

I 3. linje indføjes efter „stk. 1“, ordene „jfr. stk. 2,“.

I 5.—6. linje ændres ordene „efter § 7 i lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld“ til: „efter § 58“.

I næstsidste linje ændres ordene „den nævnte lovs § 5, stk. 3,“ til: „§ 55, stk. 2,“.

Paragraffens stk. 3 ændres til stk. 4 og i 2. linje indføjes efter „stk. 1“ ordene „og 2“.

§ 4.

I lovens § 5, stk. 1, ændres ordene „værditab i henhold til reglerne i § 9 i lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld“ til: „værditab, jfr. § 60“.

§ 5.

I lovens § 32 udgår ordene „for ejendoms-skyld og“ og efter ordene „grundskyld til staten“ tilføjes: „i medfør af bestemmelserne i § 49“.

§ 6.

I lovens § 33, stk. 1, foretages følgende ændringer:

I 2.—3. linje udgår ordene „for ejendoms-skyld og“.

I 5. linje udgår ordene „ejendomsværdien og“.

I 6. linje ændres ordet „samt“ til: „og“.

§ 7.

Lovens § 38 affattes således:

„Stk. 1. Forinden vurdering af en ejendom finder sted, skal der af ejeren udfyldes og underskrives et efter finansministerens nærmere bestemmelse affattet skema. I skemaet skal der gives de for vurderingen fornødne oplysninger, såsom oplysninger om ejendommens beliggenhed, areal og hartkorn, bygningerne og disses forsikringssum samt i tilfælde af nybygning, til- eller ombygning omkostningerne herved, de til ejendommen knyttede rettigheder, de på

ejendommen hvilende faste byrder, lejeindtægterne, sidste købesum og sidste vurdering til optagelse af lån, for så vidt købet eller lånevurderingen ikke ligger over 10 år tilbage, samt oplysning om prioritetsgælden. Ejeren skal i skemaet have lejlighed til at udtale sig om, til hvilke værdier han selv mener, at ejendommen og grunden bør ansættes, ligesom han i skemaet skal have lejlighed til at fremsætte begæring om sådanne fradrag i værdiansættelsen eller ved skatteberegningen, som han efter gældende regler har krav på, samt til at give de herfor fornødne oplysninger. Skulle ejeren på enkelte punkter mangle sikker kundskab, må han anføre dette og give skønsmæssig oplysning efter bedste overbevisning. Hvis vurdering finder sted som følge af frivillig overdragelse mod vederlag af et areal, der opfylder betingelserne for at kunne vurderes selvstændigt, jfr. § 8, stk. 2, 3. punktum, skal der gives den anden part lejlighed til med en frist af 8 dage at udtale sig overfor vurderingsrådet om grundværdiansættelsen af arealet.

Stk. 2. I skemaet, der tilstilles ejeren af vurderingsrådet, skal det angives, til hvem og indenfor hvilken frist skemaet skal tilbagesendes i udfyldt og underskrevet stand. Fristen skal mindst være 14 dage og kan, når omstændighederne taler derfor, forlænges af vurderingsrådet.

Stk. 3. Såfremt behørigt udfyldt og underskrevet skema ikke tilbagesendes inden fristens udløb, skal vurderingsrådet i alle tilfælde, hvor vurderingen skal foretages uden begæring, eller hvor vurdering skal ske efter begæring af en anden end ejeren, pålægge ejeren en bøde på 10—200 kr. samt fastsætte en ny frist, inden hvilket skemaet skal tilbagesendes. Såfremt behørigt udfyldt og underskrevet skema ikke fremkommer inden denne frist, gentages bødepålægget. Bødepålægget kan inden 14 dage fra bødepålæggets dato påklages til skuldrådet, hvis afgørelse inden 14 dage fra afgørelsens dato kan indbringes for ligningsrådet, der tillige under ganske særlige omstændigheder helt eller delvis kan eftergive bøden. Bøderne tilfalder statskassen.“

§ 8.

I lovens § 40, stk. 3, sidste punktum, ændres ordene „efter nærmere af finansmini-

steren fastsatte regler“ til: „i overensstemmelse med reglerne i § 65, stk. 3.“

§ 9.

I lovens § 42, stk. 2, 5. linje, indføjes efter „opført“ ordene „jfr. dog § 65, stk. 4;“.

§ 10.

Lovens § 47 affattes således:

„Mener en ejer, at en ejendom, som af vurderingsrådet er anset for fuldt grundskyldspligtig til staten, i medfør af bestemmelsen i § 49 helt eller delvis er lovmæssigt fritaget for sådan grundskyld, må ejeren indbringe spørgsmålet herom for finansministeren. Det samme gælder, såfremt ejeren af en ejendom, som af vurderingsrådet er anset for delvis lovmæssigt fritaget, mener, at fritagelsen burde være udstrakt til en større del af ejendommen.“

§ 11.

Overskriften: „Afsnit H. Særlige bestemmelser“ udgår.

I stedet herfor og i stedet for §§ 48—51 indføjes følgende bestemmelser:

„Afsnit II.

Grundbeskatning.

A. Grundskyld.

§ 48.

Af grundværdien efter fradrag for forbedringer svares som den ejendommen påhvilende grundskyld en afgift til staten på 6 pro mille årlig.

§ 49.

Stk. 1. Fritaget for grundskyld til staten er:

- Statens ejendomme, herunder de til civillisten henlagte ejendomme.
- Kommunernes ejendomme med undtagelse af ejendomme, der af kommunen anvendes erhvervsmæssigt til landbrug, havebrug, skovdrift eller udleje eller som henligger ubenyttede.
- Skoler, hospitaler, sygehuse, statsanerkendte rekonvalescenthjem samt statsanerkendte opdragelseshjem og statsanerkendte institutioner for forebyggende børneforsorg, biblioteker under

offentligt tilsyn og offentlig tilgængelige museer. Fritagelsen omfatter den bebyggede grund, gårdsplads og have.

- d) Sports- og idrætsanlæg tilhørende gymnastik-, idræts- og skytteforeninger eller andre organisationer med samme formål. Endvidere er ejendomme, der anvendes til ungdomslejre og -lejrpladser eller til feriekoloni for børn, fritagne for grundskyld til staten, når ejeren er en organisation, hvis hovedformål er at fremme børns eller unge menneskers friluftsliv.
- e) Ikke erhvervsmæssigt drevne forsamlingshuses bebyggede grund, gårdsplads og have. Ved forsamlingshus skal forstås en bygning, der er bestemt til og hovedsagelig benyttes til afholdelse af møder af politisk, religiøs og oplysende karakter, og hvortil der er offentlig adgang.
- f) Elektricitets-, gas- og vandværker, når adgangen til leverance fra værket står åben for alle indenfor det område, hvori værket arbejder, for så vidt værkets indtægter — bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital — ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til værkets formål.
- g) Fremmede staters gesandtskabs- og konsulatsejendomme på betingelse af, at den danske stats gesandtskabs- og konsulatsejendomme i vedkommende land nyder tilsvarende fritagelse.

Stk. 2. Såfremt kun en del af en af de i stk. 1 omhandlede ejendomme opfylder betingelserne for fritagelse for grundskyld til staten, omfatter fritagelsen alene den del af grundværdien, der falder på denne del.

Stk. 3. Hvor samfundsmæssige hensyn taler for, at et areal, der er fritaget for grundskyld i medfør af stk. 1 d, overgår til anden anvendelse, navnlig bebyggelse, kan finansministeren, hvis kommunalbestyrelsen anbefaler det, bestemme, at fritagelsen skal bortfalde.

Stk. 4. Er der forinden denne lovs ikrafttræden ved kongelig bevilling til inddæmning og udtørring af dele af havet indrømmet bevillingshaveren skattefrihed i et begrænset åremål, skal den frihed for grundskyld til staten, som i medfør af bestemmelsen i lov nr. 352 af 7. august 1922

§ 8, stk. 4, tilkommer det inddæmmede og udtørrede areal, vedvare indenfor det pågældende åremål.

§ 50.

Stk. 1. Finansministeren kan tilstå fritagelse for grundskyld til staten af ejendomme, der ejes af almenvælgørende stiftelser eller andre institutioner med almennyttigt formål. Såfremt en del af en sådan ejendom ikke direkte anvendes til institutionens formål, kan fritagelse kun gives for den øvrige del af ejendommen.

Stk. 2. Hvor en skov som følge af brand, storm, svampeangreb eller lignende begivenheder har lidt skade på træbestanden, og dette har medført, at den på selve skoven faldende del af ejendomsværdien er væsentlig lavere end normalværdien, kan finansministeren fritage så stor en del af grundværdien, som forholdsmæssigt svarer til forskellen mellem normalværdien, og den ovennævnte del af ejendomsværdien, for grundskyld til staten i et sådant tidsrum, at skovens normalt tilstand kan være genoprettet.

Stk. 3. Er der inden denne lovs ikrafttræden i medfør af bestemmelserne i lov nr. 352 af 7. august 1922 § 8, stk. 3, meddelt fritagelse for grundskyld til staten af udtørrede ferskvandsarealer, opdyrkede hedearealer eller hedebeplantninger, kan finansministeren forlænge denne fritagelse indenfor de i nævnte bestemmelser angivne tidsrum.

Stk. 4. Finansministeren kan bestemme, at oppebørselsmyndighederne på hans vegne træffer afgørelse i sager angående fritagelse i henhold til stk. 1 i et nærmere angivet omfang og efter nærmere fastsatte retninglinjer, dog således at oppebørselsmyndighedens afgørelse skal kunne indbringes for finansministeren.

B. Grundstigningsskyld.

§ 51.

Stk. 1. Af de faste ejendomme skal der som hidtil (jfr. lov nr. 202 af 20. maj 1933 og lov nr. 265 af 27. maj 1950) svares grundstigningsskyld beregnet på grundlag af stigningen i grundværdien efter fradrag for forbedringer, jfr. § 17.

Stk. 2. Grundstigningsskylden udgør 4 pct. årlig af den afgiftspligtige grundstigning, jfr. § 58.

Stk. 3. Uden for pligten til at svare grundstigningsskyld falder ejendomme, hvoraf der svares jordrente i medfør af lov nr. 537 af 4. oktober 1919, lov nr. 283 af 30. juni 1922, lov nr. 449 af 23. september 1947 og lovekendtgørelse nr. 247 af 6. juli 1954 med senere dertil sig sluttende lovbestemmelser, eller hvoraf der efter tilsvarende regler svares jordrente til staten eller til den kommune, hvori ejendommen er beliggende. I disse tilfælde finder beregning af afgiftspligtig grundstigning derfor ikke sted. Svares jordrente kun af en del af en ejendom, skal de to dele af ejendommen ved anvendelsen af denne lovs bestemmelser om grundstigningsskyld anses for selvstændige ejendomme, således at der kun foretages beregning af afgiftspligtig grundstigning for den del af ejendommen, hvoraf der ikke svares jordrente.

§ 52.

I de tilfælde, hvor ejendomsværdien skal lægges til grund ved beregningen af formueskat, afgift af arv og gave, stempelafgift og tinglysningsafgift, eller ved udmåling af lån eller tilskud til byggeri i henhold til lov nr. 107 af 14. april 1955 om byggeri med offentlig støtte, skal der, forinden beregning eller udmåling finder sted, i ejendomsværdien ske et fradrag lig beløbet for den afgiftspligtige grundstigning.

§ 53.

Stk. 1. Grundbeløbet (nulpunktbeløbet) ved udmåling af værdistigningen for hver enkelt ejendom skal også fremtidig være det i henhold til reglerne i lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld gældende grundbeløb.

Stk. 2. For arealer, der vurderes, uden at der findes noget grundbeløb for samme, enten fordi arealet er opstået ved opfyldning eller lignende, eller fordi arealet hidtil har været undtaget fra vurdering, skal grundbeløbet være grundværdien efter fradrag for forbedringer ved arealets første vurdering efter dets opståen eller vurderingsfritagelsens bortfald.

§ 54.

Stk. 1. Bortfalder det en ejendom givne fradrag i grundværdien for forbedringer helt

eller delvis, forhøjes ejendommens grundbeløb med det bortfaldne fradragsbeløb, medmindre bortfaldet skyldes, at forbedringen ikke mere virker værdiforøgende.

Stk. 2. For arealer, der i henhold til § 67, jfr. § 49, stk. 4, og § 50, stk. 3, er helt eller delvis fritaget for grundstigningsskyld, kan finansministeren, når fritagelsen ophører, bestemme, at grundbeløbet forhøjes med et til den bortfaldne fritagelse svarende beløb.

§ 55.

Stk. 1. Når vurdering (omvurdering) finder sted efter udstykning af en ejendom, skal ejendommens grundbeløb af oppebørselsmyndigheden fordeles på de ved udstykningen fremkomne lodder.

Stk. 2. Fordelingen af grundbeløb foretages efter forholdet mellem de værdibeløb, hvormed de enkelte lodder indgik i ejendommens grundværdi efter fradrag for forbedringer ved den før udstykningsvurderingen senest foreliggende ansættelse af grundværdi for ejendommen. De ved fordelingen fremkomne beløb er efter afrunding opad til det nærmeste med 10 delelige antal kroner de forskellige lodders grundbeløb.

Stk. 3. Ansættelsen af de i stk. 2 nævnte værdibeløb foretages af vurderingsrådet. Ansættelserne kan ikke påklages, ligesom de ikke kan ændres ved revision, medmindre samtlige ejere af de af grundbeløbsfordelingen berørte ejendomme tiltræder ændringen.

Stk. 4. Sker der ifølge klage eller revision ændring af den i stk. 2 ommeldte, før udstykningsvurderingen senest foreliggende grundværdiansættelse, medfører dette ikke ændring af de grundbeløbsfordelinger, der er foretaget forinden ændringen af grundværdiansættelsen.

Stk. 5. Hvor sammenlægning finder sted ved en ejendom, sammenlægges de sammenlagte deles grundbeløb af oppebørselsmyndigheden.

§ 56.

Stk. 1. Efter hver almindelig vurdering, første gang efter den 12. alm. vurdering, foretages der for hele landet, med undtagelse af København, Frederiksberg og Københavns amtsrådsreds samt Århus, Odense, Ålborg, Esbjerg og Nørresundby købstæder og Holme-Tranbjerg, Brabrand,

Åby, Vejlbj-Risskov, Hasle-Skejby-Lisbjerg, Viby, Dalum, Pårup, Hasseris, Sundby-Hvorup og Guldager sognekommuner, en opgørelse af den procent, hvormed grundværdien af samtlige ejendomme overstiger grundværdien ved den 10. alm. vurdering inden for det samme område. Procenten afrundes opefter til den nærmeste fulde procent.

Stk. 2. I tiden indtil den påfølgende almindelige vurdering gives der hver ejendom et tillæg til ejendommens grundbeløb med denne procent, beregnet af grundbeløbet, samt endvidere et tillæg beregnet med 10 pct. af den del af ejendommens grundbeløb, der udgør højst 1 kr. pr. m² vurderet areal.

Stk. 3. I tiden fra nærværende lovs ikrafttræden og indtil den i henhold til stk. 1 første gang beregnede procent foreligger, finder den i finansministeriets bekendtgørelse nr. 23 af 14. februar 1957 fastsatte procent (30) fortsat anvendelse ved beregning af den afgiftspligtige grundstigning.

§ 57.

Stk. 1. Det har sit forblivende ved bestemmelserne i § 8, stk. 1—3, i lov nr. 265 af 27. maj 1950 om beregning af „fikseret ældre grundstigning“.

Stk. 2. I tilfælde af vurdering (omvurdering) efter udstykning fordeles den fikserede ældre grundstigning på de ved udstykningen fremkomne lodder i samme forhold som det, hvori moderejendommens grundbeløb fordeles.

Stk. 3. I tilfælde af sammenlægning sammenlægges de sammenlagte deles fikserede ældre grundstigning.

Stk. 4. Såfremt grundværdien efter fradrag for forbedringer for en ejendom, der har fikseret ældre grundstigning, ansættes til et beløb, der er mindre end ejendommens grundbeløb, nedsættes den fikserede ældre grundstigning, indtil ny ansættelse af grundværdien finder sted, med halvdelen af forskellen mellem grundbeløbet og grundværdien efter fradrag for forbedringer.

Stk. 5. Den fikserede ældre grundstigning, eventuelt med nedsættelse i henhold til stk. 4, lægges til den regulerede grundstigning, jfr. § 58.

§ 58.

Beregningen af den afgiftspligtige grundstigning foretages fremtidig på følgende måde:

Fra grundværdien efter fradrag for forbedringer ifølge den til enhver tid sidst foretagne ansættelse af grundværdien trækkes grundbeløbet med grundbeløbstillæg. Det herved fremkomne forskelsbeløb benævnes „den regulerede grundstigning“. I de tilfælde, hvor der ikke gives tillæg for fikseret ældre grundstigning i henhold til § 57, stk. 5, eller fradrag i henhold til § 59, eller fradrag for værditab i henhold til § 60, er den regulerede grundstigning lig den afgiftspligtige grundstigning. I de tilfælde, hvor der gives tillæg i henhold til § 57, stk. 5 og/eller fradrag i henhold til §§ 59 og 60, er den regulerede grundstigning med nævnte tillæg og/eller fradrag lig den afgiftspligtige grundstigning. Den afgiftspligtige grundstigning rundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antal kroner.

§ 59.

Stk. 1. Ved nærværende lovs ikrafttræden skal der for hver selvstændigt vurderet ejendom på grundlag af den for den enkelte ejendom senest foretagne grundværdiansættelse, dog senest grundværdiansættelsen ved omvurderingen pr. 1. september 1958, af oppebørselsmyndighederne foretages en beregning af det beløb, hvormed den regulerede grundstigning i henhold til reglerne i nærværende lov overstiger den reducerede grundstigning, der ville være blevet beregnet i henhold til reglerne i lov nr. 265 af 27. maj 1950, såfremt denne lov fortsat havde været gældende. Det fremkomne forskelsbeløb opføres som et fast fritagelsesbeløb ved beregningen af den afgiftspligtige beløb til grundstigningsskyld.

Stk. 2. I tilfælde af udstykning fordeles fritagelsesbeløbet i henhold til stk. 1 på de ved udstykningen fremkomne lodder i samme forhold som det, hvori moderejendommens grundbeløb fordeles. I tilfælde af sammenlægning sammenlægges de sammenlagte deles fritagelsesbeløb.

Stk. 3. Hvor omgørelse af det i henhold til stk. 1 beregnede fritagelsesbeløb skal ske, efter at fordeling af fritagelsesbeløbet har fundet sted i medfør af stk. 2, finder

reglerne i § 61, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

§ 60.

Stk. 1. Hvor der ved vurderingen af en ejendom konstateres at være sket en grundværdistigning siden den nærmest forudgående vurdering af ejendommen, og denne grundværdistigning har til forudsætning, at grunden for at kunne udnyttes på en økonomisk god måde må overgå fra anvendelse til landbrug, skovbrug, gartneri eller havebrug til anden anvendelse, fra villabebyggelse eller anden lav boligbebyggelse til høj bebyggelse, industri- eller forretningsbrug, fra industribebyggelse til boligbebyggelse eller beboelses- og forretningsbrug, eller fra høj bebyggelse overvejende til beboelse til høj bebyggelse overvejende til forretningsbrug, og sådan overgang medfører, at bygninger, anlæg, beplantning eller lignende på ejendommen må fjernes eller dog går ned i værdi, skal der af vurderingsrådet i forbindelse med enhver vurdering af ejendommen foretages en ansættelse af det værditab på bygninger og andre til forskelsværdien hørende værdier, der som følge af denne stigning i grundværdien er sket siden den nærmest forudgående vurdering for de daværende bygninger m. v. hidrørende fra tiden før den første ansættelse af værditab.

Stk. 2. Hvor ansættelsen af værditab sker ved en udstykningsvurdering, skal værditabet ansættes under eet for den tidligere samlede ejendom (moderejendommen), og beløbet for det ansatte værditab skal af oppebørselsmyndigheden fordeles mellem de ved udstykningsvurderingen fremkomne lodder efter forholdet mellem de beløb, hvormed grundværdien efter fradrag for forbedringer for de enkelte lodder overstiger loddernes grundbeløb.

Stk. 3. Beløbene for værditab efter stk. 1 og 2 opføres som fradrag ved beregningen af den afgiftspligtige grundstigning. Sker der for en ejendom, der har sådant fradrag ny ansættelse af værditab, forøges fradraget med beløbet for det nye værditab.

Stk. 4. Ved vurdering efter udstykning af en ejendom, der har fradrag for værditab, fordeles fradraget på de enkelte lodder efter det i stk. 2 nævnte forhold. Ved sammenlægning sammenlægges de enkelte ladders fradrag for værditab.

§ 61.

Stk. 1. I tilfælde, hvor ændring af en grundværdiansættelse påvirker størrelsen af grundbeløb, og hvor en forinden ændringen i henhold til reglerne i nærværende lov foretaget fordeling af grundbeløb derfor må omgøres, skal denne omgørelse ikke berøre de grundbeløb, der ved fordelingen er tildelt de fra moderejendommen udstykkede og særskilt vurderede arealer, idet hele forhøjelsen eller nedsættelsen af moderejendommens grundbeløb henføres til restejeendommen. I tilfælde, hvor de fra moderejendommen udstykkede og særskilt vurderede arealer ikke eller ikke alle er afhændet, kan ejeren begære, at ændringen i moderejendommens grundbeløb i stedet for alene at blive henført til restejeendommen fordeles på denne og de andre ikke afhændede dele af moderejendommen efter forholdet mellem de forskellige deles grundbeløb. Ejers begæring må være indgivet til oppebørselsmyndigheden senest på månedsdagen efter datoen for meddelelsen fra oppebørselsmyndigheden om den ændrede grundbeløbsfordeling.

Stk. 2. Tilsvarende regler gælder i tilfælde, hvor omgørelse af fordeling af værditab under tilsvarende omstændigheder er en følge af ændring af en grundværdiansættelse eller værditabsansættelse, dog at den i stk. 1, 2. pkt. omhandlede fordeling her skal ske som anført i § 60, stk. 2.

§ 62.

Stk. 1. Ved frivillig overdragelse af fast ejendom mod vederlag er sælgeren, forinden der træffes aftale om vederlaget, pligtig at give køberen oplysning om den for ejendommen beregnede afgiftspligtige grundstigning. Foreligger der ikke selvstændig beregning af afgiftspligtig grundstigning for den ejendom, der agtes overdraget, må sælgeren give oplysning herom. Endvidere er sælgeren, hvis han har påklaget eller modtaget meddelelse om påtænkt revisionsændring af en grundværdiansættelse, der er af betydning for beregningen af den afgiftspligtige grundstigning, uden at sagen er endelig afgjort, pligtig at give køberen oplysning herom. Har sælgeren begæret omvurdering i henhold til § 4, uden at sagen endnu er afsluttet, er sælgeren ligeledes inden vederlagets fastsættelse pligtig at give

køberen oplysning herom. Tilsvarende oplysningspligt har sælgeren, for så vidt han har fremsat begæring i henhold til § 59, stk. 3, eller § 61 vedrørende fordelingen af fradragsbeløb, af grundbeløb eller af værditab.

Stk. 2. Forsømmer sælgeren at give oplysning som i stk. 1 anført, eller giver han urigtig oplysning, kan køberen kræve erstatning og eventuelt træde tilbage fra handelen i overensstemmelse med almindelige retsregler.

§ 63.

Stk. 1. Ved frivillig overdragelse mod vederlag af en ejendom, for hvilken der ved vederlagets fastsættelse foreligger selvstændig beregning af afgiftspligtig grundstigning skal berigtigelsen af overdragelsesvederlaget for et beløb svarende til den afgiftspligtige grundstigning ske ved overtagelsen af denne.

Stk. 2. Endeligt skøde ved en sådan overdragelse må ikke indføres i tingbogen, med mindre overdragelsesdokumentet indeholder bestemmelse om berigtigelse af overdragelsesvederlaget i overensstemmelse med stk. 1, dog at reglerne i § 15, stk. 3, og § 16, stk. 3, i lov nr. 111 af 31. marts 1926 om tinglysning finder tilsvarende anvendelse.

§ 64.

Stk. 1. Ved frivillig overdragelse mod vederlag af en ejendom, for hvilken der ved vederlagets fastsættelse ikke foreligger selvstændig beregning af afgiftspligtig grundstigning, har køberen ret til at forlange, at vederlaget nedsættes med den afgiftspligtige grundstigning for den overdragne ejendom ifølge den første selvstændige ansættelse af denne, medmindre det af skødet udtrykkeligt fremgår, at der allerede ved vederlagets fastsættelse er taget hensyn til grundstigningsskyldsbyrden med et angivet bestemt beløb for den afgiftspligtige grundstigning, i hvilket fald køber eller sælger kan kræve vederlaget nedsat, henholdsvis forhøjet, med det beløb, hvormed den afgiftspligtige grundstigning ifølge den første selvstændige ansættelse af ejendommen ligger højere, henholdsvis lavere, end det i skødet angivne beløb. Købers eller sælgers ret til at kræve vederlaget nedsat, henholdsvis forhøjet, fortabes, hvis krav om nedsættelse,

henholdsvis forhøjelse, ikke er fremsat over for medkontrahenten senest på 2 måneders dagen, efter at han fra oppebørselsmyndigheden eller medkontrahenten har modtaget underretning om oppebørselsmyndighedens beregning af den afgiftspligtige grundstigning efter den nye ansættelse.

Stk. 2. Hvor den grundværdiansættelse for den overdragne ejendom, der er lagt til grund for beregningen af den afgiftspligtige grundstigning for ejendommen, ændres som følge af påklage og beregningen af den afgiftspligtige grundstigning som følge heraf berigtiges, kan regulering af vederlaget i overensstemmelse med denne berigtigelse forlanges af den heri interesserede part. Såfremt krav om regulering ikke er fremsat over for medkontrahenten senest på 2 månedersdagen, efter at vedkommende fra oppebørselsmyndigheden eller medkontrahenten har modtaget underretning om berigtigelsen, fortabes retten til regulering af vederlaget i overensstemmelse med berigtigelsen.

Stk. 3. Så længe den i stk. 1 eller 2 omtalte 2 måneders frist ikke er begyndt at løbe, kan køberen ikke fraskrive sig sin ret til at kræve vederlaget nedsat. Aftale om, at vederlaget skal forhøjes med nedsættelsesbeløbet eller en del af samme, er ugyldig.

Stk. 4. Den omstændighed, at den grundværdiansættelse, der er lagt til grund for beregningen af den afgiftspligtige grundstigning for den overdragne ejendom, ændres som følge af revision, giver ikke parterne ret til at kræve regulering af vederlaget.

§ 65.

Stk. 1. Når en ejendom vurderes ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering, kan ejeren begære, at vurderingen af og beregningen af afgiftspligtig grundstigning for den pågældende ejendom foretages forlods, når han oplyser, at han har interesse heri. Er en ved udstykning fremkommet lod solgt ved frivillig overdragelse mod vederlag, kan tillige køberen, såfremt erhvervelsesdokument er udstedt, fremsætte tilsvarende begæring vedrørende denne lod. Såfremt der kan blive spørgsmål om ansættelse af værditab i forbindelse med udstykningsvurderingen, skal der foretages forlods vurdering af og beregning af afgiftspligtig grundstigning for samtlige de af

F. t. l. om ændr. i l. om vurdering af landets faste ejendomme.

udstykningsvurderingen omfattede ejendomme. Hvis en ved udstyknings fremkommen lod ikke kan vurderes særskilt fordi den er blevet sammenlagt med anden køberen tilhørende ejendom, kan hver af parterne i salget få foretaget selvstændig beregning af afgiftspligtig grundstigning for den pågældende lod, når han fremsætter begæring om forlods vurdering af den sammenlagte ejendom.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede begæring skal indgives skriftligt til vedkommende vurderingsformand. Finansministeren kan træffe bestemmelse om formen for begæringen og om, hvilke dokumenter og oplysninger der skal medfølge.

Stk. 3. I alle tilfælde, hvor der i henhold til stk. 1 er indgivet begæring om forlods vurdering og beregning af afgiftspligtig grundstigning, skal vurderingsrådet foretage de pågældende ansættelser, herunder ansættelse af værdibeløb i henhold til § 55, stk. 3, uden uforudt ophold og sende sagen til oppebørselsmyndigheden med oplysning om de skete ansættelser. Snarest efter sagens modtagelse fra vurderingsrådet skal oppebørselsmyndigheden foretage grundbeløbsfordeling, hvor sådan skal ske, samt foretage beregning af afgiftspligtig grundstigning og straks udsende meddelelse om denne. Meddelelse om vurderingens resultat og om den beregnede afgiftspligtige grundstigning sendes til den, der har begæret forlods vurderingen, for ejendomme, der er begæret forlods vurderet i anledning af sket salg ved frivillig overdragelse mod vederlag, til begge parter i salget. Er der i medfør af stk. 1, 3. pkt., under forlods vurderingen medtaget andre end de af begæringen omfattede ejendomme, skal meddelelse om vurderingens resultat tilsendes de pågældende ejere.

Stk. 4. Den i § 42, stk. 2, omhandlede klagefrist regnes i alle tilfælde af forlods vurderingen fra datoen for meddelelsen i henhold til stk. 3 om resultatet af vurderingen.

Stk. 5. Ved vurderinger i henhold til § 4 skal oppebørselsmyndigheden følge tilsvarende fremgangsmåde som under stk. 3 anført.

§ 66.

Bestemmelserne i §§ 62-65 gælder ikke for ejendomme, hvoraf der efter overdragelsen

skal svares jordrente til det offentlige som i § 51, stk. 3, anført.

§ 67.

Fritagne for grundstigningsskyld er foruden de fra vurdering til grundskyld undtagne ejendomme de ejendomme, der lovæssigt eller bevillingsmæssigt er fritaget for grundskyld til staten. Hvis kun en del af ejendommen er fritaget for grundskyld er samme del af ejendommen fritaget for grundstigningsskyld.

§ 68.

Stk. 1. Hvor kun en del af en ejendom er fritaget for grundstigningsskyld, fordeles ejendommens afgiftspligtige grundstigning efter det forhold, med hvilket den fritagne og den ikke fritagne del af ejendommen indgår i ejendommens grundværdi efter fradrag for forbedringer ved ejendommens seneste vurdering til grundskyld.

Stk. 2. Tilsvarende regel gælder, når der er sket fordeling af grundværdiansættelser i medfør af § 33, stk. 2 og 4.

§ 69.

Stk. 1. a. Når grundværdien af en ejendom, der udelukkende bruges til helårsbeboelse og højst indeholder 2 lejligheder, hvoraf een beboes af ejeren selv, ikke overstiger 30 kr. pr. m², skal ejeren være fritaget for at svare grundstigningsskyld af de første 6 000 kr. af det beløb, hvormed den afgiftspligtige grundstigning er steget ud over den afgiftspligtige grundstigning, der blev konstateret ved ejendommens første ansættelse efter ejerens, dennes ægtefælles eller afdøde ægtefælles erhvervelse af ejendommen, dog tidligst ansættelsen ved 10. alm. vurdering. Overstiger ejendommens grundværdi 30 kr. pr. m², tilstås der samme fritagelse, såfremt ejeren godtgør at grunden efter gældende byggevedtægt, byudviklingsplan, byplan eller servitutter kun kan udnyttes til villa eller rækkehusbebyggelse og til helårsbeboelse alene. Dersom ejeren af en ejendom, som i øvrigt opfylder betingelserne for fritagelse i medfør af nærværende stk. 1 a. godtgør, at der efter 1. oktober 1946 er indrettet en tredje lejlighed i loftsetagen, tilstås der tilsvarende fritagelse.

For den del af stigningen i den afgiftspligtige grundstigning, der ligger over 6 000 kr., kan finansministeren, når begæring derom fremsættes, under de ovenfor anførte betingelser tilstå hel eller delvis fritagelse for grundstigningsskyld, såfremt der ikke fra ejendommen kan udstykkes grund til selvstændig bebyggelse, uden at dette vil medføre væsentlig værdiforringelse for restarealet eller den bestående bebyggelse, og såfremt den stedfundne grundstigning ikke ledsages af en tilsvarende forøgelse af ejendommens udbytte. Stigning i lejeværdien af ejerens egen bolig betragtes, for så vidt angår de her omhandlede ejendomme, aldrig som forøgelse af ejendommens udbytte.

b. Samme adgang til fritagelse har boligforeninger samt sociale boligselskaber, hvis vedtægter er udfærdiget i overensstemmelse med de af boligministeriet godkendte normalvedtægter, for tilsvarende særskilt vurderede enfamilieshuse, der er givet et enkelt medlem i brug, respektive er udlejet til en enkelt lejer.

c. For sommerhuse og kolonihaver med grundværdi af ikke over 6 000 kr. tilstås der fritagelse for grundstigningsskyld af det beløb, hvormed den afgiftspligtige grundstigning er steget udover den afgiftspligtige grundstigning, der blev konstateret ved ejendommens første ansættelse efter ejerens, dennes ægtefælles eller afdøde ægtefælles erhvervelse af ejendommen, dog tidligst ansættelsen ved 10. almindelige vurdering. En ejer kan dog kun få fritagelse for eet sommerhus eller een kolonihave.

d. For ejendomme, der endnu ikke er blevet, men agtes bebygget og benyttet som under a. eller b. anført, og som i øvrigt opfylder de der nævnte betingelser for fritagelse, kan der af finansministeren tilstås ejeren henstand med betaling af grundstigningsskylden af det beløb, hvormed den afgiftspligtige grundstigning er steget udover den afgiftspligtige grundstigning, der blev konstateret ved ejendommens første ansættelse efter ejerens, dennes ægtefælles eller afdøde ægtefælles erhvervelse af ejendommen, dog tidligst ansættelsen ved 10. almindelige vurdering. Henstanden kan ikke tilstås for et længere tidsrum end 5 år, regnet fra erhvervelsen.

Stk. 2. For ubebyggede ejendomme, som

ejeren udnytter til egen næringsdrift, og for bebyggede ejendomme, der af ejeren anvendes eller udlejes til beboelse eller næringsdrift, skal der tilstås ejeren hel eller delvis fritagelse for grundstigningsskyld af det beløb, hvormed den afgiftspligtige grundstigning er steget udover den afgiftspligtige grundstigning, der blev konstateret ved ejendommens første ansættelse efter ejerens, dennes ægtefælles eller afdøde ægtefælles erhvervelse af ejendommen, dog tidligst ansættelsen ved 10. alm. vurdering, for så vidt han på en efter finansministerens skøn fyldestgørende måde godtgør, at den for den højere grundværdi forudsatte brugsform for tiden ikke kan effektueres, uden at dette skyldes ejerens egne forhold eller dispositioner, og at den stedfundne grundstigning ikke har været ledsaget af en tilsvarende udbytteforøgelse.

Stk. 3. Fritagelse i henhold til stk. 2 gives hver gang for tiden indtil ejendommen påny kommer til vurdering. Sker vurdering efter udstykning af et areal, og fritagelsen skal fornyes for restejendommens vedkommende, skal den hertil fornødne fordeling af den afgiftspligtige grundstigning, der danner udgangspunktet ved udmåling af stigningen i den afgiftspligtige grundstigning for restejendommen, foretages i samme forhold som det, hvori grundbeløbet fordeles.

Stk. 4. Enhver given fritagelse eller henstand i henhold til denne paragraf bortfalder, når ejendommen skifter ejer, medmindre den nye ejer er den tidligere ejers ægtefælle eller efterlevende ægtefælle. Hvad der her er anført med hensyn til ejerskifte gælder i de i stk. 1 b. nævnte tilfælde for bruger- eller lejerskifte.

Stk. 5. Når fritagelsen bortfalder, får bortfaldet virkning for afgiftssvarelsen fra og med begyndelsen af det førstkommende skattehalvår. Når henstand bortfalder, forfalder henstandsbeløbet til betaling ved den førstkommende opkrævning af ejendoms-skat til staten, medmindre der efter sket bebyggelse er tilstået ejeren fritagelse for grundstigningsskyld i medfør af stk. 1 a. eller b., i hvilket tilfælde fritagelse også skal omfatte henstandsbeløbet.

Stk. 6. Når grundstigningsskyld, med hvis betaling der har været givet henstand, forfalder til betaling, kan finansministeren tillade, at det forfaldne afgiftsbeløb indfries

ved afdrag efter finansministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 7. Når henstand har været givet, regnes udpantningsfristens begyndelse først fra det tidspunkt, da afgiften efter den givne henstand og eventuelt den tilståede afdragsordning skulle være betalt.

Stk. 8. Finansministeren kan bestemme, at hans beføjelser i henhold til nærværende paragraf under skattedepartementets tilsyn udøves af oppebørselsmyndighederne inden for de af finansministeren fastsatte grænser og efter nærmere af ham givne regler.

§ 70.

Såfremt en ejendom, på hvilken der hviler grundstigningsskyld, med hvis betaling der ifølge foranstående paragraf er givet henstand, ved ny vurdering ansættes til lavere grundværdi efter fradrag for forbedringer end den eller de grundværdier efter fradrag for forbedringer, hvorefter den fornævnte grundstigningsskyld er beregnet, kan finansministeren efter derom af ejeren fremsat andragende nedskrive dette grundstigningsskyldsbetøb i forhold til den ved den nye vurdering ansatte grundværdi efter fradrag for forbedringer.

§ 71.

Stk. 1. Vurdering til jernbaneskyld finder ikke længere sted, jfr. lov nr. 202 af 20. maj 1933, § 15, stk. 1. Jernbaneskylden opkræves med det beløb, der er fastsat ved den sidste vurdering før den nævnte lovs ikrafttræden (1. juli 1933). Jernbaneskylden bortfalder, hvis vedkommende jernbaneanlæg nedlægges.

Stk. 2. Når vurdering (omvurdering) finder sted efter udstykning af en ejendom, vil den ejendommen påhvilende jernbaneskyld være at fordele på de ved udstykningen fremkomne lodder i samme forhold som det, hvori ejendommens grundbeløb fordeles.

§ 72.

Stk. 1. Mener en ejer, at grundværdien for hans ejendom er gået ned som følge af særlige offentlige foranstaltninger, skal vurderingsrådet på begæring af ejeren uden bekostning for denne ansætte nedgangsbeløbet, det vil sige det beløb, hvormed grundværdien ved sammes sidste ansæt-

telse som følge af særlige offentlige foranstaltninger er lavere, end den ville være, hvis disse foranstaltninger ikke var blevet foretaget. I den årlige grundskyld til staten af ejendommen afkortes derefter indtil den næste ansættelse af grundværdien et beløb lig 4 pct. af nedgangsbeløbet, dog højst af det beløb, hvormed grundværdien ligger under grundbeløbet.

Stk. 2. Begæring om ansættelse af nedgangsbeløbet må efter hver ansættelse af ejendommens grundværdi indgives til vurderingsformanden inden udløbet af fristen for klage over vurderingsrådets ansættelse af grundværdien. Ansættelsen af nedgangsbeløbet kan påklages og ændres ved revision efter de i afsnit I. G. omhandlede regler.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte et særligt vederlag til vurderingsrådene for ansættelse af nedgangsbeløbet. Såvel denne som anden udgift i anledning af ansættelsen af nedgangsbeløbet følger i øvrigt reglerne for udgifterne i anledning af vurderingerne, jfr. § 87.

§ 73.

Stk. 1. Af den i hver kommune (by- og sognekommune) opkrævede grundstigningsskyld tilfalder grundstigningsskylden af de vedkommende kommune tilhørende ejendomme udelt kommunen. Af resten tilfalder halvdelen kommunen. Kommunen kan dog i alt højst oppebære et beløb svarende til en femtedel af kommunens ordinære udgifter i det sidste regnskabsår.

Stk. 2. Fordelingen foretages af finansministeren efter hvert finansårs udløb.

Afsnit III.

Ejendomsskyld.

§ 74.

Stk. 1. Af ejendommene svares ejendomsskyld til staten, således som denne afgift er fikseret ved reglerne i lov nr. 30 af 15. februar 1957.

Stk. 2. Såfremt den ansættelse, der er lagt til grund for beregningen af den fikserede ejendomsskyld, ændres som følge af klage eller revision, finder regulering af afgiften sted.

§ 75.

Såfremt forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse bliver mindre end 5 pct. af grundværdien, bortfalder ejendomsskylden endeligt for den pågældende ejendom.

§ 76.

Hvor forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse udviser en nedgang fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, og nedgangen i det væsentlige skyldes, at ejendommens areal er formindsket, eller arealet er steget i værdi, skal den fikserede ejendomsskyld nedsættes endeligt med et til nedgangen i forskelsværdien svarende beløb.

§ 77.

Hvor i andre tilfælde forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse af særlige grunde er gået ned fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at nedgangen må anses for at være af forbigående karakter, og uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, kan der efter derom indgivet andragende af finansministeren tilstås en endelig nedsættelse af den fikserede ejendomsskyld. Som eksempler på nedgang i forskelsværdien af særlige grunde, der kan motivere sådan nedsættelse af ejendomsskylden, skal nævnes væsentlig nedgang af bygningernes værdi som følge af offentlige foranstaltninger eller som følge af, at forudsætningerne for den i ejendommen drevne virksomhed er faldet bort, samt væsentlig nedgang af værdien af træbestanden i skove som følge af brand, storm, svampeangreb og lignende begivenheder.

§ 78.

Såfremt der fra en ejendom udskilles et areal, og en del af ejendommens bygninger eller andre til forskelsværdien hørende bestanddele medfølger, skal vurderingsrådet, når udstykningsvurderingen finder sted, ved denne foretage en særskilt ansættelse af de beløb, hvormed de enkelte lodder indgik i forskelsværdien ved den sidst foretagne vurdering af den tidligere samlede ejendom, og den fikserede ejendomsskyld for denne

fordeles da på de pågældende lodder i samme forhold. Den nævnte særskilte ansættelse kan påklages efter de i afsnit I. G. omhandlede regler.

§ 79.

Stk. 1. Såfremt en ejendom i sin helhed eller samtlige de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have er fritaget for grundskyld til staten i henhold til § 49 eller § 50, skal den fikserede ejendomsskyld til staten ikke erlægges, så længe fritagelsen for grundskyld består.

Stk. 2. Såfremt de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have er delvis fritaget for grundskyld til staten i henhold til § 49 eller § 50 fritages kun for den del af den fikserede ejendomsskyld til staten som svarer til den givne fritagelse for grund, gårdsplads og have.

Stk. 3. Finansministeren kan tilstå hel eller delvis fritagelse for den fikserede ejendomsskyld til staten der påhviler bygninger, der er vurderet som bygninger på fremmed grund, i de tilfælde, hvor de pågældende bygninger ville have været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i stk. 1 eller 2, såfremt de ikke havde været vurderet som bygninger på fremmed grund.

§ 80.

Stk. 1. I tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den fikserede ejendomsskyld til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

Stk. 2. En ejendom, hvortil der hører frugtplantage på 2 000 m² eller derover, og som i året 1956 har været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til § 2 i lov nr. 189 af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager er fritaget for så stort et beløb af den fikserede ejendomsskyld til staten, som svarer til det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i 1956.

Stk. 3. En ejendom, der i året 1956 har været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i lovgivningen om byggeri med

offentlig støtte, er for den resterende del af den i henhold til vedkommende lovbestemmelse fastsatte fritagelsesperiode fritaget for så stort et beløb af den fikserede ejendomsskyld til staten, som svarer til det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i 1956.

Stk. 4. En ejendom, der i året 1956 har været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i lov nr. 174 af 1. maj 1923 om beskattning af hedeplantager, er for den resterende del af den i henhold til vedkommende lovbestemmelse fastsatte fritagelsesperiode fritaget for så stort et beløb af den fikserede ejendomsskyld til staten som svarer til det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i 1956.

Afsnit IV.

Skatternes betaling m. v.

§ 81.

Stk. 1. Grundskyld og ejendomsskyld til staten samt grundstigningsskyld hæfter på de pågældende ejendomme i deres helhed og svares af den, der er ejer af ejendommen ifølge erhvervsdokument tinglyst som adkomst, eller af brugeren, såfremt denne ifølge lovgivningen skal udrede skatterne af ejendommen.

Stk. 2. Med hensyn til opkrævningen i øvrigt og inddrivelsen af skatterne samt fortrinsret og panteret for disse gælder lovgivningens hidtidige regler for disse skatter.

§ 82.

Stk. 1. Skatteåret løber fra 1. april til 31. marts.

Stk. 2. Ansættelser ved de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne lægges til grund ved skatteberegningen fra og med det første skatteår, der tager sin begyndelse efter pågældende 1. september.

Stk. 3. Ansættelserne ved omvurderingerne i henhold til § 4 lægges til grund ved skatteberegningen fra og med det skatteår, for hvilket den efter vurderingstidspunktet førstkommande årsomvurdering får virkning for skatteberegningen, jfr. dog stk. 4.

Stk. 4. De omvurderinger i henhold til

§ 4, der foretages i året (1. september—31. august) forud for en almindelig vurdering, eller som i medfør af bestemmelserne i § 40, stk. 1, ikke skal medtages på fortegnelsen over de årlige omvurderinger, skal ikke tages til følge ved skatteberegningen. De i forbindelse med disse vurderinger eventuelt foretagne fordelinger eller sammenlægninger af grundbeløb, af værditab eller af ejendomsskyld (herunder nedskrivningsbeløb) lægges uforandret til grund ved senere vurderinger.

§ 83.

Stk. 1. Skatterne forfalder til betaling halvårsvis med halvdelen den 1. april og halvdelen den 1. oktober henholdsvis for tiden fra 1. april til 30. september og for tiden fra 1. oktober til 31. marts.

Stk. 2. Skatterne for tiden fra 1. januar—31. marts 1959 bortfalder.

§ 84.

Stk. 1. Påklage af ansættelserne fritager ikke for pligt til betaling til forfaldstid.

Stk. 2. Ændres en ansættelse ifølge klage eller revision, bliver eventuel berigtigelse at foretage senest ved førstkommande opkrævning. Hvor omstændighederne taler derfor, kan finansministeren dog tillade, at opkrævning af pålignet grundstigningsskyld helt eller delvis stilles i bero, til endelig afgørelse i klagesagen foreligger.

Stk. 3. Bestemmelserne i lov nr. 108 af 31. marts 1938 § 3, stk. 3 og 4, hvorefter ligningsrådet samt skyldrådet efter bemyndigelse af ligningsdirektoratet i visse tilfælde kan fastsætte det tidspunkt, for hvilket ændringen af en ansættelse skal tages til følge ved skatteberegningen, skal også gælde for grundstigningsskylden.

Stk. 4. Hvor ændring af ansættelsen eller af skatteberegningen medfører godtgørelse af erlagt skat, har den skattepligtige krav på renter 5 pct. p. a. af det skattebeløb, der tilbagebetales, for tiden fra datoen for indbetalingen til datoen for tilbagebetalingen. Sker godtgørelse i form af afkorting i det skattebeløb, der skal erlægges ved førstkommande opkrævning, beregnes renterne for tiden til sidste rettidige betalingsdag ved denne opkrævning.

§ 85.

Offentlige myndigheder, pengeinstitutter, assuranceselskaber samt dige- og pumpelag og deslige institutioner er på begæring forpligtet til uden betaling at meddele vurderingsmyndighederne de oplysninger, der kan tjene dem til vejledning ved udførelsen af deres hverv. Det samme gælder oplysninger til landsskatteretten. Vægrer nogen sig ved at meddele de begærede oplysninger, afgør finansministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan, om fornødent, fremtvinge oplysningernes meddelelse ved pålæg af en dagbøde.

§ 86.

De Danmarks Nationalbank ved lov nr. 116 af 7. april 1936 § 21 samt de Københavns Frihavnsaktieselskab ifølge lov nr. 44 af 31. marts 1891 § 6 tilståede skattebegunstigelser berøres ikke af denne lov.

§ 87.

Udgifterne til vurderingen afholdes af statskassen, som af vedkommende kommune får halvdelen af de til vurderingsmænd, vurderingsformænd, skyldrådsformænd og særlig tilkaldte sagkyndige udbetalte beløb godtgjort. Hvor en deltagers virksomhed strækker sig over flere kommuner, bliver disses andel i de ham vedrørende udgifter at fordele i samme forhold, som de samlede vurderingssummer fordeler sig.

§ 88.

Stk. 1. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for denne lovs gennemførelse.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at genoptrykke lov nr. 179 af 23. juni 1956 med indføjeelse af de af lov nr. 274 af 27. november 1957 samt af nærværende lov følgende ændringer.“

§ 12.

Lovens § 52 ændres til § 89.

§ 13.

Denne lov træder i stedet for de endnu gældende bestemmelser i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, således som denne er ændret ved lov nr. 47 af 6. marts 1936, lov nr. 102 af 14. april 1937, § 22 i lov nr. 108 af 31. marts 1938, lov nr. 289 af 3. juli 1942, lov nr. 88 af 7. marts 1951 og lov nr. 61 af 12. marts 1955. Den træder endvidere i stedet for lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld. Finansministeren kan bestemme, at fritagelse for eller henstand med grundstigningsskyld, der er givet i henhold til bestemmelserne i lov nr. 202 af 20. maj 1933, skal have forlænget gyldighed. Endelig træder den i stedet for lov nr. 30 af 15. februar 1957 om fiksering af ejendomsskyld til staten.

Loven træder i kraft den 1. januar 1959. Ejendomsskatterne efter denne lovs bestemmelser svares første gang for skatteåret 1959-60.

§ 14.

Lovens § 53 ændres til § 90.

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1955-56 fremsattes forslag til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme (lovforslag nr. 83). Af forslagens bestemmelser blev alene afsnittet om vurdering og vurderingsmyndigheder vedtaget, og disse bestemmelser gennemførtes ved lov nr. 179 af 23. juni 1956.

I folketingsåret 1956-57 fremsattes den del af lovforslaget, der ikke var blevet gennemført i folketingsåret 1955-56, påny ved et lovforslag, der fremtrådte som forslag til lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme.

Af dette lovforslag blev alene den ved forslaget foreslåede fiksering af ejendomsskylden gennemført ved en selvstændig lov nr. 30 af 15. februar 1957.

Ved nærværende lovforslag, der ligesom det i folketingsåret 1956-57 fremsatte lovforslag fremtræder som forslag til lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme, er det hensigten med visse ændringer at søge gennemført de resterende afsnit af det oprindelige lovforslag, ligesom man har indarbejdet reglerne i loven af 15. februar 1957 om fiksering af ejendomsskyld til staten i lovforslaget.

De gældende regler om beskatning til staten af faste ejendomme findes i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme med ændringslove nr. 47 af 6. marts 1936, nr. 102 af 14. april 1937, nr. 289 af 3. juli 1942, nr. 88 af 7. marts 1951 og nr. 61 af 12. marts 1955, samt i den nævnte lov om fiksering af ejendomsskyld til staten.

Reglerne om grundstigningsskyld har hidtil været udformet i en særlig lov (lov nr. 202 af 20. maj 1933, der er afløst af den nugældende lov nr. 265 af 27. maj 1950), men da grundstigningsskylden efter sin karakter er en skat, der hviler på fast ejendom, og hvis størrelse på samme måde som grundskylden er afhængig af ejendommens grundværdi, er det systematisk rigtigt og tillige mest praktisk, at reglerne optages i loven om beskatning til staten af faste ejendomme.

Reglerne i nærværende lovforslags § 11 (ad afsnit II B) om grundstigningsskylden bygger i hovedsagen på reglerne i loven af 27. maj 1950, hvortil slutter sig finansministeriets bekendtgørelse nr. 375 af 1. september 1950, idet der dog på væsentlige punkter stilles forslag om ændring af de nugældende regler, hvilket særligt gælder med hensyn til reglerne om den grundværdistigning, der inddrages under afgiftsplikten.

Efter 1933-loven var „nulpunktet“ grundværdien efter fradrag for forbedringer ved 7. alm. vurdering pr. 1. januar 1932, eventuelt omvurderingen pr. 1. januar 1933, men af den siden da konstaterede grundstigning svarede kun afgift af halvdelen, efter at der i forvejen var fradraget 2 såkaldte grundbeløbstillæg: Tillæg I („konjunkturtillægget“) beregnet i forhold til grundbeløbet med en procent, der skulle svare til den almindelige stigning i grundværdierne, og tillæg II („fejlvurderingstillægget“) = 10 pct. af grundværdien, dog med nogen nedsettelse for grundværdier, der var over 40 kr. pr. m².

Ved 1950-loven skærpedes afgiften derved, at man under afgiften inddrog $\frac{3}{4}$ af grundstigningen, medens man bibeholdt grundbeløbstillæggene i det væsentlige uforandret.

Det fastsattes i 1950-loven, at grundværdien efter fradrag for forbedringer ved 10. alm. vurdering pr. 1. oktober 1950 skulle være grundbeløb ved udmåling af den grundstigning, hvorpå den ny lovs regler fandt anvendelse, medens den ved 10. alm. vurdering beregnede afgiftspligtige grundstigning fikseredes og bliver fordelt i udstyknings-tilfælde efter samme forhold som grundbeløbet.

Nærværende lovforslag går ud på, at reglerne for beregningen af „konjunkturtillægget“ ændres noget, at „fejlvurderingstillægget“ udgår, samt at

man under afgiften inddrager hele stigningen og ikke som nu kun $\frac{3}{4}$ af denne.

1950-lovens grundbeløb bevares som udgangspunkt for udmåling af stigningen og de foreslåede ny regler for beregningen af den afgiftspligtige grundstigning finder anvendelse på hele den grundværdistigning, der er konstateret efter den 10. alm. vurdering. Efter de foreslåede regler i § 11 (ad § 59) vil de skærpede regler med hensyn til beregningen af grundstigningsskylden dog ikke få betydning for den grundstigning, der er konstateret i tiden mellem 10. alm. vurdering og ikrafttrædelsen af de foreslåede ny lovregler, idet der ved lovens ikrafttræden gives den enkelte ejendom en afgifts fritagelse, der ophæver skærpeisen for så vidt angår den grundværdistigning, der er konstateret inden lovens ikrafttræden.

Ved forslaget § 11 (ad § 60) er der sket en realitetsændring af reglen i 1950-lovens § 9 om ansættelse af værditab for bygninger m. v. som følge af konstateret grundstigning og om dette værditabs afkortning i den afgiftspligtige grundstigning. Der tilsigtes herved dels en tydelig afgrænsning af de tilfælde, hvor værditabsansættelse skal ske, dels en ordening, der sikrer, at et ansat værditab i videst muligt omfang kommer ejeren til gode.

De særlige regler i 1950-lovens § 13, stk. 1-3, og § 14 om adgangen til i anledning af påtænkt salg eller sket salg at få foretaget vurdering og beregning af afgiftspligtig grundstigning dels for selvstændigt vurderede ejendomme (§ 13, stk. 1), dels for udstykkede arealer (§ 13, stk. 2 og 3), såvel i forbindelse med som udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne, er udgået som særlige bestemmelser i forslaget. Der er dog ikke herved sket nogen realitetsændring, idet reglerne er indføjet i loven af 23. juni 1956, §§ 2, 4 og 8 og i forslaget § 11 (ad § 65).

Den i 1950-lovens § 15, stk. 5, indeholdte regel om adgang for en ejer til at få en uforbindende erklæring fra vurderingsrådet om grundværdien for opmålte, men endnu ikke særskilt matrikulerede arealer under salg, er ikke medtaget i forslaget. Motiveringen herfor er dels, at bestemmelsen stiller vurderingsrådet overfor yderst vanskelige opgaver, dels at de pågældende erklæringer i mange tilfælde ikke vil være fyldestgørende for ejeren som grundlag for en beregning af, hvilken afgiftspligtig grundstigning, der vil opstå for det pågældende areal ved en senere udstykningsvurdering, hvorfor erklæringerne kan befrygtes at ville virke mod deres hensigt. Iøvrigt har bestemmelsen, efter hvad der er bragt i erfaring, kun meget sjældent været bragt i anvendelse.

I lovforslagets § 11 (ad afsnit III) har man indarbejdet loven om fiksering af ejendomsskyld til staten i lovforslaget. Det er i denne lovfastsat, at påligning af ejendomsskyld til staten fremtidigt ikke skulle finde sted, medens den ejendomsskyld, der hvilede på ejendommene for året 1956 fikseredes. Ved fikseringen bortses fra fritagelser for ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond), således at den fikserede ejendomsskyld fastsattes til den ejendomsskyld, der ville have påhvilet ejendommen på tidspunktet for fikseringen, såfremt ejendommen ikke havde været helt eller delvist fritaget for ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond). Disse regler medfører, at enhver værdistigning, der giver sig udslag i forskelsværdien (forskellen mellem vurderingssummen for hele ejendommen og grundværdien), vil være fritaget for ejendomsskyld, hvad enten stigningen skyldes opførelse af nye bygninger eller forbedring af bestående bygninger eller stigning i bygningernes værdi. For tilfælde, hvor der af særlige grunde finder nedgang i forskelsværdien (bygningens værdi) sted, og hvor nedgangen ikke er af forbigående karakter, er der givet regler i lovens §§ 2-4, hvor-efter en særlig nedsættelse af ejendomsskylden for pågældende ejendom kan finde sted. Udover de her nævnte tilfælde har man ikke ment, at der er tilstrækkelig trang til en regel om nedsættelse af ejendomsskylden på grund af nedgang i forskelsværdien.

Endelig skal der med hensyn til de i § 11 (ad afsnit II A (§§ 49 og 50) og afsnit III (§§ 79 og 80)) foreslåede regler for fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld til staten gøres nedenstående almindelige bemærkninger.

De nugældende regler om fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld findes i hovedsagen i § 8 i loven af 7. august 1922, idet denne paragraf indeholder reglerne såvel for lovmæssig fritagelse som for bevillingsmæssig fritagelse. Ejendommelig for visse af reglerne om lovmæssig fritagelse er bestemmelsen om, at finansministeren i tvivlstilfælde afgør, om fritagelse kan tilstås. I nærværende forslag sondres der skarpt mellem lovmæssige og bevillingsmæssige fritagelser, og man har derfor ikke i forslaget medtaget bestemmelsen om, at finansministeren kan afgøre tvivlsspørgsmål, der opstår angående de lovmæssige fritagelser, således at sådanne tvivlsspørgsmål på almindelig vis må finde deres endelige afgørelse ved domstolene.

Endvidere skal bemærkes, at efter de nugældende regler kan lovmæssig fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld gives henholdsvis for en del af en

bygningens værdi og for en del af værdien af den bebyggede grund, også hvor den benyttelse af ejendommen, der betinger fritagelsen, er indskrænket til enkelte lokaler i bygningen. I praksis har man også bevillingsmæssigt givet fritagelser på samme måde. Bestemmelserne i forslaget § 11 (ad §§ 49, 50, 79 og 80) tilsigter dels en videreførelse af de lovmæssige fritagelser, dels en lovfæstelse af praksis om delvise bevillingsmæssige fritagelser.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes iøvrigt følgende:

Til §§ 1-6 og 8-10.

De ved disse bestemmelser foreslåede ændringer i loven af 23. juni 1956 er af teknisk karakter nødvendiggjort af, at alene afsnittet om vurdering og vurderingsmyndigheder i det i folketingsåret 1955-56 fremsatte lovforslag gennemførtes.

Til § 7.

Med hensyn til de foreslåede ændringer af lovens § 38 skal bemærkes, at det af praktiske grunde er anset for rimeligst, at det altid er ejeren, der skal udfærdige skemaet til brug under vurderingen, således at dette også gælder i de tilfælde, hvor vurderingen sker efter begæring af en anden end ejeren.

Til § 11.

Under denne paragraf er samlet bestemmelserne om grundskyld (afsnit II A), grundstigningsskyld (afsnit II B), ejendomsskyld (afsnit III) og skat-ternes betaling m. v. (afsnit IV). Med hensyn til de enkelte bestemmelser herom bemærkes:

ad § 48.

Grundskyldspromillen foreslås for alle ejendomme fastsat til 6⁰/₁₀₀ årlig af grundværdien efter fradrag for forbedringer, d. v. s. til samme promille som den nu gældende. Under hensyn til, at der er fremsat lovforslag om ophævelse af den fælleskommunale udligningsfond, er bestemmelsen om, at de 4,4 pro mille af grundskylden til staten afgives til den fælleskommunale udligningsfond udgået. Den særlige regel i § 2 i lov nr. 102 af 14. april 1937 om lavere grundskyldspromille for skovbrugsejendomme end for andre ejendomme er ophævet ved § 50 i loven af 23. juni 1956.

ad § 49.

De nugældende regler om lovmæssig fritagelse for grundskyld til staten indeholdes i § 8, stk. 1 og 4, i loven af 7. august 1922.

Til stk. 1. I § 49, stk. 1, gives der regler om, i hvilke tilfælde sådan fritagelse skal finde sted. Med hensyn hertil skal nærmere bemærkes følgende:

F. t. l. om ændr. i l. om vurdering af landets faste ejendomme.

- a) Reglen om fritagelse af statens ejendomme er overført uforandret fra loven af 7. august 1922.
- b) Efter 1922-loven omfatter fritagelsen kommunale ejendomme med undtagelse af ejendomme, der anvendes til landbrug, havebrug eller skovdrift, samt bygninger, der anvendes til udleje. Efter forslaget skal også kommunale ubebyggede ejendomme, der udlejes, eller som henligger ubenyttede, inddrages under afgiftspligten.
- c) Reglen om fritagelse for skoler, hospitaler, sygehuse m. v. svarer i alt væsentligt til den nugældende regel herom, således som denne er blevet anvendt i praksis. Det bemærkes herved, at statsanerkendte opdragelseshjem og statsanerkendte institutioner for forebyggende børneforsorg hidtil er blevet fritaget bevillingsmæssigt, men at det må findes rimeligt, at de går ind under den lovhjemlede fritagelse.
- d) Efter de nugældende regler kan sports- og idrætspladser ikke fritages, idet fritagelse for ejendomsskatterne kun gives for de på grunden værende bygninger (med tilhørende grund, gårdsplads og have). Efter forslaget skal fritagelsen omfatte „sports- og idrætsanlæg“, altså også sports- og idrætspladsen, men dog kun når anlæget tilhører gymnastik-, idræts- og skytteforeninger eller andre organisationer med samme formål. Forsåvidt angår de til anlægget hørende bygninger fritages ligesom efter de nugældende regler kun sådanne lokaler, der direkte eller indirekte (såsom til omklædningsrum) anvendes til idrætslige formål, mens den del af et sports- eller idrætsanlæg, der benyttes til møde- og klublokaler, restaurant e. lign. ikke kan indgå under fritagelsen. Det skal ikke udelukke fritagelse, at de til anlæget hørende arealer og bygninger udlejes, når de blot anvendes til det angivne formål. Parkeringsplads på selve ejendommens areal, der udelukkende er til brug for anlægets publikum, må betragtes som en del af anlæget og altså gå ind under fritagelsen. Samme fritagelse skal derhos gælde for ungdomslejre og lejrpladser samt ejendomme, der anvendes til feriekoloni for børn, når ejeren er en organisation, hvis hovedformål er at fremme børns eller unge menneskers friluftsliv. Der henvises iøvrigt til bestemmelsen i stk. 3 og bemærkningerne hertil.
- e) Efter loven af 7. august 1922 er „forsamlingshuse og deslige bygninger“ fritaget for ejendomsskatter. I forslaget, der ikke tilsigter ændring af denne fritagelse, er af praktiske grunde indføjet en bestemmelse om, hvad der skal forstås ved et forsamlingshus.
- f) Ved denne bestemmelse foreslås fritagelse for

55 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

elektricitets-, gas- og vandværker, når adgangen til leverance fra værket står åben for alle indenfor det område, hvori værket arbejder, forudsat at værkets indtægter — bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital — ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til værkets formål. Hvor værker som de nævnte drives af kommunerne, vil de være fritaget allerede som kommunale virksomheder og man har under hensyn til, det almennyttige øjemed fundet det rimeligt også at fritage private elektricitets-, gas- og vandværker, når de ikke forfølger et privat økonomisk formål, men udelukkende anvender overskuddet til værkets formål (bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital).

- g) Bestemmelsen er overført fra § 49 i loven af 23. juni 1956.

Til stk. 2. Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til stk. 3. For at fjerne de betænkeligheder, der kan være knyttet til reglen i stk. 1 d om, at sports- og idrætsanlæg m. v. er lovmæssigt fritaget for grundskyld, foreslås det, at hvor samfundsmæssige hensyn taler for, at et sådant areal overgår til anden anvendelse, navnlig bebyggelse, skal finansministeren kunne bestemme, at fritagelsen skal bortfalde. Det forudsættes, at bestemmelse herom først vil blive taget efter forhandling med de andre interesserede ministerier, og det skal efter forslaget altid være en betingelse for, at fritagelsen kan bortfalde, at dette anbefales af vedkommende kommunalbestyrelse.

ad § 50.

De nugældende regler om bevillingsmæssig fritagelse for grundskyld til staten indeholdes i § 8, stk. 2, 3 og 5, i loven af 7. august 1922.

Til stk. 1. I henhold til nævnte § 8, stk. 2, kan bevillingsmæssig fritagelse for grundskyld tilstås velgørende stiftelser og andre institutioner med almennyttigt formål af deres bygningers grund med gårdsplads og have, hvorhos lignende fritagelse for grundskyld kan gives for grunden med gårdsplads og have til ejendomme og lokaler, der er udlejet til stiftelser og institutioner som de nævnte eller til anvendelse i visse af de øjemed, der begrunder lovmæssig fritagelse. Den nugældende bestemmelse om, at en ejendom, der udlejes til anvendelse i et til fritagelse kvalificerende formål kan fritages for grundskyld, har man ikke ment at burde opretholde. En forudsætning for fritagelse i sådanne tilfælde måtte være, at fritagelsen kommer lejeren

til gode gennem et nedslag i lejen, men administrationen er i hvert fald under normale forhold ikke i stand til at kontrollere, at et sådant nedslag finder sted. I praksis har bestemmelsen kun fundet anvendelse i ganske få tilfælde. Iøvrigt svarer § 50, stk. 1, i alt væsentligt til de nugældende regler, således som disse er blevet praktiseret, jfr. de indledende bemærkninger.

Til stk. 2. Ny er reglen i § 50, stk. 2. Når skovens grundværdi ansættes til en bestemt procentdel af normalværdien (d. v. s. ejendomsværdien af skoven i normal tilstand), jfr. § 15, må det, når skovens ejendomsværdi på grund af naturbegivenheder går væsentlig ned under normalværdien, under hensyn til det lange tidsrum, det i sådanne tilfælde vil kunne tage at bringe skoven op i normal tilstand igen, synes rimeligt, at der ydes skovejeren en lempelse i grundskylden, i et sådant tidsrum, at skovens normaltilstand vil kunne være genoprettet.

Til stk. 3. Ifølge § 8, stk. 3, i loven af 7. august 1922 kan finansministeren fritage udtørrede ferskvandsarealer og hedearealer, der opdyrkes, for grundskyld til staten i et tidsrum af indtil 30 år, ligesom tilsvarende fritagelse kan gives hedebeplantninger for et tidsrum af indtil 40 år. Da der ikke ses at være trang til disse fritagelser ved siden af reglerne om fradrag i grundværdien for forbedringer, foreslår man, at bestemmelserne om fritagelse for grundskyld i sådanne tilfælde udgår. Dog bør de fritagelser, der ved lovens ikrafttræden allerede er givet, formentlig kunne forlænges indenfor de angivne tidsrum, og en bestemmelse herom er optaget i § 50, stk. 3.

Til stk. 4. I stk. 4 foreslås det, at bemyndigelsen til at meddele bevillingsmæssige fritagelser for grundskyld i de i stk. 1 omhandlede tilfælde af finansministeren skal kunne delegeres til oppebørselsmyndighederne. Dette er i overensstemmelse med et af forvaltningskommissionen fremsat forslag.

ad § 51.

Til stk. 1 og 2. Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til stk. 3. Bestemmelserne her svarer til bestemmelserne i § 1, stk. 3, i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 52.

Bestemmelsen svarer til den nugældende grundstigningsskyldslovs § 2, stk. 2. Når bestemmelserne i den nugældende lovs § 2, stk. 3, om omvurderinger i henhold til stempelovens § 61, stk. 1, ikke er medtaget i forslaget, hænger det sammen med, at

omvurderinger til stempelefterretning fremtidig skal foretages efter reglerne i § 4 i loven af 23. juni 1956.

ad § 53.

Til stk. 1. Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til stk. 2. Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 3, i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 54.

Bestemmelsen svarer til § 4 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 55.

Bestemmelsen svarer til § 5 i den nugældende grundstigningsskyldslov, idet der dog i stk. 3 er foretaget den ændring, at værdibeløbsansættelser kan ændres ved revision, såfremt samtlige ejere af de af grundbeløbsfordelingen berørte ejendomme tiltræder ændringen. Dette er i overensstemmelse med, hvad der følges i praksis.

ad § 56.

Efter den nugældende grundstigningsskyldslovs § 6 gives der to grundbeløbstillæg, der virker som fradrag i værdistigningen, dels et tillæg for almindelig konjunkturstigning beregnet af grundbeløbet, dels et tillæg, der beregnes af grundværdien, og som normalt udgør 10 pct. af denne (det såkaldte „fejlvurderingstillæg“).

Konjunkturtillægget beregnes efter stigningen i grundværdierne siden 10. alm. vurdering pr. 1. oktober 1950, idet man udenfor beregningen af stigningen i grundværdierne holder København, Frederiksberg og Københavns amtsrådsreds, hvor grundværdistigning af særlige årsager gør sig stærkt gældende.

Konjunkturtillægget foreslås bevaret, dog at man fra opgørelsen af stigningsprocenten også undtager de 4 største købstæder tilligemed Nørre Sundby købstad og disse købstæders forstæder, idet grundværdistigning af andre årsager end konjunkturudviklingen også gør sig stærkt gældende indenfor disse områder.

For landbrugsejendomme kan konjunkturbevægelsen have noget forskellig styrke i de forskellige dele af landet, hvilket muligt kunne føre til, at konjunkturtillægget ikke i alle tilfælde ville være tilstrækkeligt til at dække konjunkturstigningen. Det foreslås derfor, at der udover det almindelige tillæg for konjunkturstigningen gives hver ejendom et tillæg beregnet med 10

pet. af den del af ejendommens grundbeløb, der højst udgør 1 kr. pr. m².

Det gældende fejl vurderingstillæg synes der ikke at være tilstrækkelig grund til at opretholde ved siden af de foreslåede 2 tillæg.

ad § 57.

Bestemmelserne i den nugældende grundstigningsskyldslovs § 8 om fiksering af den afgiftspligtige del af stigningen til og med 10. alm. vurdering foreslås bibeholdt.

ad § 58.

Bestemmelsen svarer til den nugældende grundstigningsskyldslovs § 7.

ad § 59.

Der henvises til de indledende bemærkninger.

ad § 60.

Bestemmelserne i § 60 svarer til bestemmelserne i § 9 i den nugældende grundstigningsskyldslov. Den ændrede affattelse af paragraffens stk. 1 til sigter en tydeligere afgrænsning af de tilfælde, hvor værditabsansættelse skal ske.

Reglerne i § 9, stk. 2—4, i 1950-loven om det ansatte værditabs afkortning i grundstigningsskyld, først i form af fritagelse for grundstigningsskyld og under visse betingelser senere som et fast fradrag i „den reducerede grundstigning“ (den afgiftspligtige del af stigningen efter 10. almindelige vurdering), samt reglen om, at fradraget i udstykningstilfælde skal fordeles efter samme regler som grundbeløbet, kan i visse tilfælde virke på den måde, at en ejer, der har værditab på bygninger m. v. som følge af grundstigning, ikke får den fulde fordel af værditabsansættelsen. Dette gælder således i tilfælde, hvor udstykningsvurdering finder sted ved en vurdering udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne, idet der efter de nugældende regler først kan finde værditabsansættelse sted, når restejendommen, på hvilken de pågældende bygninger m. v. i reglen er beliggende, kommer til vurdering ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering. Dette har til følge, at hele værditabet bliver henført til restejendommen, hvor der ofte ikke har været indtrådt nogen grundværdistigning. Værditabet, der skal virke som fradrag i den afgiftspligtige grundstigning, vil således i disse tilfælde ikke være til nogen gavn for ejeren.

Reglen om, at fradraget for værditab i udstykningstilfælde skal fordeles efter samme regler som grundbeløbet, vil i tilfælde af salg af den del af en ejendom, hvor grundværdistigningen har fundet

sted, medføre, at en del af værditabet forbliver ved restejendommen, hvor ejeren ikke vil have nogen fordel af dette, som følge af, at der ikke foreligger nogen grundværdistigning for denne del af ejendommen.

Under hensyn hertil har man i § 60, stk. 2—4, foreslået, at ansættelse af værditab også kan finde sted ved de vurderinger, der foretages udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne i medfør af § 4, at det ved enhver vurdering ansatte værditab straks opføres som fast fradrag i grundværdistigningen, hvilket fradrag i udstykningstilfælde, både når værditabet konstateres ved selve udstykningsvurderingen og ved udstykningsvurdering, der finder sted, efter at værditabet er konstateret, fordeles mellem de ved udstykningsvurderingen fremkomne lodder, samt at fordelingen skal ske efter forholdet mellem de beløb, hvormed grundværdien efter fradrag for forbedringer for de enkelte lodder overstiger loddernes grundbeløb.

ad § 61.

Bestemmelserne svarer til § 10 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 62.

Bestemmelserne svarer til § 12 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 63.

Ved overdragelse af de nuværende jordrentebrug har den praksis udviklet sig, at købesummen i almindelighed aftales uden hensyntagen til jordrenteforpligtelsen; og at købesummen for grundværdiens beløb anses for berigtiget ved overtagelsen af denne forpligtelse, hvilket altså vil sige, at jordrenteforpligtelsen i relation til berigtigelsen af købesummen betragtes som en prioritet.

Det må anses for naturligt, at man går frem på samme måde for så vidt angår grundstigningsskyldsbyrden, således at denne, i de tilfælde hvor beregningen af den afgiftspligtige grundværdistigning foreligger på tidspunktet for køkets indgåelse, overtages af køberen *indenfor* købesummen og ikke som nu, hvor grundstigningsskyldsbyrden, når dennes størrelse kendes på tidspunktet for handelen, normalt overtages udenfor købesummen.

Det er derfor foreslået, at endeligt skøde angående frivillig overdragelse af fast ejendom mod vederlag i disse tilfælde ikke kan indføres i tingbogen, med mindre skødet er formuleret således, at det af dette fremgår, at købesummen skal berigtiges som anført.

Reglen gælder kun de tilfælde, hvor der på

tidspunktet for vederlagets fastsættelse foreligger selvstændig beregning af afgiftspligtig grundstigning for det overdragne areal. Er dette ikke tilfældet finder reglerne i forslaget § 64 anvendelse.

ad § 64.

Bestemmelserne svarer til § 15 i den nugældende grundstigningsskyldslov, dog er bestemmelsen i lovens § 15, stk. 5, ikke medtaget. Om begrundelsen herfor henvises til de indledende bemærkninger.

ad § 65.

Bestemmelserne svarer til, hvad der nu er gældende, jfr. den nugældende grundstigningsskyldslovs § 14 og finansministeriets bekendtgørelse nr. 375 af 1. september 1950 afsnit D.

ad §§ 66—68.

Bestemmelserne svarer til §§ 16—18 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 69.

Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i § 19 i den nugældende grundstigningsskyldslov, dog at man under hensyn til den foreslåede skærpelse af afgiften, i stk. 1 a og b har foreslået en forhøjelse af de beløb, for hvilke der kan ske fritagelse, fra 4.000 kr. til 6.000 kr., ligesom man har foreslået den i stk. 1 a anførte grænse for grundværdiens størrelse forhøjet fra 20 kr. pr. m² til 30 kr. pr. m².

Man har endvidere i stk. 1 c foreslået en forhøjelse af den maksimale grundværdi for de sommerhuse og kolonihaver, der kan opnå fritagelse for grundstigningsskyld, fra 4.000 kr. til 6.000 kr.

Endelig har man fundet det rimeligt, at sociale boligforeninger, hvis vedtægter er udfærdiget i overensstemmelse med de af boligministeriet godkendte normalvedtægter, i stk. 1 b sidestilles med boligforeninger.

ad §§ 70—73.

Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i §§ 20—23 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 74.

Med hensyn til den ved loven af 15. februar 1957 skete fiksering af ejendomsskylden henvises til de almindelige bemærkninger.

Under hensyn til, at der er fremsat lovforslag om ophævelse af den fælleskommunale udligningsfond, er bestemmelsen i den pågældende lovs § 1, stk. 5, om at de ¹¹/₁₅ af ejendomsskylden afgives til den fælleskommunale udligningsfond, udgået.

ad §§ 75—80.

Bestemmelserne svarer til §§ 2—7 i loven af 15. februar 1957.

ad § 81.

Efter § 9 i loven af 7. august 1922 skal grundskylden og ejendomsskylden til staten svares af den, „der ifølge skøde eller anden adkomst“ er ejer af ejendommen. Efter § 11, stk. 1, i den nugældende grundstigningsskyldslov svares grundstigningsskylden af den, „der ifølge tinglyst adkomst“ er ejer af ejendommen. De i citationstegn anførte udtryk foreslås ændret til den, „der er ejer af ejendommen ifølge erhvervelsesdokument tinglyst som adkomst“. Herved opnår man, at hæftelsen for grundskylden og ejendomsskylden bliver den samme som hæftelsen for grundstigningsskylden; den i forhold til grundstigningsskyldslovens § 11, stk. 1, ændrede formulering tilsigter alene en tydeliggørelse. For fuldstændigheds skyld foreslås det endelig tilføjet, at hvor brugeren af ejendommen ifølge lovgivningen skal udrede skatterne af denne, er det brugeren, der skal svare skatterne.

ad §§ 82—83.

Efter § 9 i loven af 7. august 1922 er skatteåret lig kalenderåret, og skatterne forfalder halvårsvis med halvdelen den 1. april og halvdelen den 1. oktober, henholdsvis for årets første og sidste halvdel. Det foreslås, at man, i overensstemmelse med hvad der gælder ved de almindelige kommunale ejendomsskatter, sætter skatteåret lig finansåret, idet skatterne for april termin skal gælde for tiden fra 1. april til 30. september og skatterne for oktober termin for tiden fra 1. oktober til 31. marts. Ejendomsskatterne til staten for tiden fra 1. januar til 31. marts 1959 bortfalder. For provenuet af skatterne vil ændringen ingen betydning få. Derimod vil ændringen betyde en simplificering af de refusionsopgørelser, der ved salg af fast ejendom foretages parterne imellem.

Bestemmelserne i § 82, stk. 3 og 4, svarer til § 48, stk. 1 og 2 i lov nr. 179 af 23. juni 1956.

ad § 84.

Til stk. 1. Reglen om, at påklage af ansættelserne ikke fritager for pligt til betaling til forfaldstid, gælder også efter § 9 i loven af 7. august 1922.

Til stk. 2. Sidstnævnte sted er det foreskrevet, at hvis ansættelsen ændres, skal berigtigelse foretages i førstkommende termin. Da denne regel har givet anledning til tvivl, foreslås det, at reglen ændres derhen, at berigtigelsen skal foretages senest ved førstkommende opkrævning. Herved slås det fast, at det ikke kommer an på, om afgørelsen

angående ansættelsens ændring foreligger før eller efter 1. april eller 1. oktober, men at ændringen skal tages til følge af oppebørselsmyndigheden, når afgørelsen om ændringen blot foreligger, forinden oppebørselsmyndigheden har iværksat opkrævningen. Ved indføjeelse af ordet „senest“ tilkendegives det derhos, at berigtigelsen af de erlagte skatter ikke behøver at afvente den førstkommende opkrævning, men at berigtigelse også kan ske forinden opkrævningen, hvad der navnlig kan være grund til, hvor der er tale om tilbagebetaling af erlagt skat, og det beløb, der skal tilbagebetales, overstiger det skattebeløb, der skal betales ved den førstkommende opkrævning. Bestemmelsen i 2. pkt. svarer til § 11, stk. 2, 3. pkt., i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til stk. 3. Bestemmelsen svarer til § 11, stk. 3, i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til stk. 4. Ny er reglen i stk. 4, hvorefter der skal betales renter til skatteyderen, når godtgørelse af erlagt skat finder sted. Hidtil har der ikke været hjemmel til en sådan rentegodtgørelse, hvilket ofte er forekommet urimeligt, navnlig under hensyn til, at klage ikke har opsættende virkning på skattebetalingen.

ad § 85.

Den almindelige regel om oplysningspligt for andre end ejerne findes nu i § 11, stk. 4, i loven af 7. august 1922. Den i forslaget § 85 foreslåede regel svarer i alt væsentligt til den nugældende regel, bortset fra, at dige- og pumpelag og deslige institutioner nu er medtaget som oplysningspligtige, og at det ikke alene skal være vurderingsrådene, men også de øvrige vurderingsmyndigheder samt landsskatteretten, der kan forlange de pågældende oplysninger.

ad § 86.

Reglen her om Danmarks Nationalbanks og Københavns Frihavns skattebegunstigelser svarer til reglen herom i § 18 i loven af 7. august 1922.

ad § 87.

Bestemmelsen svarer til § 13, stk. 5 og 6, i loven af 7. august 1922.

Det bemærkes, at bortset fra udgifterne til skatte-departementet, landsskatteretten samt ligningsdirektoratet og ligningsrådet har udgifterne til vurderingerne for den femårige periode 1950-51—1954-55 udgjort i alt ca. 16 mill. kr., hvoraf kommunerne bærer ca. 7 mill. kr.